

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÁPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:

Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:

Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.

A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Bőjt.

A kalendárium szerint benne vagyunk az önmegtartóztatás, a magunkbatérés elmékedő idejében: a böjtben. De vajon böjtölünk-e? Mint ahogy joggal kérdezhettük a farsangban, hogy vajon farsangoltunk-e? A mi korunk a novellálódás kora, mondjuk, a szürke életé, melynek sem farsangja, sem böjtje sincs; hanem kinek-kinek hogy szolgált a szerencse, van állandó farsangja és van állandó böjtje. Az állandó farsangolás megteremti az életuntak, a fáradtak, az álmosak, a minden nemésre fellendülésre képtelenek, a közügyért lelkesülni nem tudók hágyadt csapatját; az állandó böjtben levők pedig képviselik sötét nyomoruságukban, nagy életküzdelmükben, csüggedésükben és elkeseredésükben részben a destruktív elemet, részben a reménytelen fásultságban tengődőket.

Bizvást ellenmondhatni, hogy az emberiség nagy része kényszerül állandó testi és szellemi böjtre és mióta a kultúra gyertyácskái már faluhelyeken is világítanak, a szellemi böjt talán még senyvesztőbb érzés, mint a testi. Hallván apánk ajakáról a régi meséket a magyar udvarházak vendégszeretetről, hallván nagyanyáink ajakáról, hogy hajdan miként szállta meg az emberek hamvazó szerdán a bűnhánat; — mi, a huszadik század bűnös gyermekei, fásultan vall-

juk be, hogy sem élni, sem lelkünket magasabb eszmék szférájába felvinni képtelenek vagyunk. Olyanná vált az emberi élet, mint a mechanika transformációs gépsokasága. Órapontosságra megindulnak a zakatoló gépek s míg csak katasztrófa nincs, működnek szünetlen. A zaj egyforma és fűsikelitő. Változás a gyári műhelyben nincs. Ilyen az ember élete is. Bele vagyunk állítva a transformációs gépezetbe; annak egy csavara, szögeként kell működniünk s csak akkor szünik meg, ha újint a költő éneklí, a halál azt mondja: csitt! Ezért nincs a mi életünkben se igazi farsang, se igazi böjt, csak szürke hétköznap. Azért nincs a mi életünkben nagy fellendülés az öröm és bánat régiójában.

A korszellemnek van ez a böjti, ez a keserű ízű hangulata. Azok az eszmeáramlatok, amelyek mint hatalmasabban érintenek, zavarha hoznak. Nem sejtjük, nem tudjuk a jövőt. Valami oly nyugbatatlan közérzés vesz hatalmába. Ma az állandó eszmekeveredés és ennek nagy áramlatai közepette valóban nem tudjuk, hogy vajon az emberiség további böjtje van-e kárhóztatva, további tespedésre és mozdulatlanságra van-e ítélve, avagy nagy szélrohammal véget ér-e és rásút az egész emberiségre az egyetemes boldogság? Az emberiség küzdelmei mindég rendkívül érdekesek s ennek a kor gyermekeinek feltétlenül érezniök kell, hogy ők az

új eszméknek olyan határmegyéjén állanak, amely ez emberiség történetének fejlődésében a legérdekesebbek egyike. Egyrészt kár, másrészt boldogság, hogy a jövő sáisi fátolyát nem tudjuk fellebbenteni.

Világkiállítás.

Feltűnést keltő projektummal lépett a közvélemény elé a budapesti kereskedelmi és iparkamara elnöksége. Egy alapos emlékiratban ezt javasolja, hogy 1917-ben, a magyar alkotmány helyreállításának félszázados emlékünnepé gyanánt, Budapesten világkiállítás rendeztessék. A kezdeményezés oly nagy horderejű, hogy azzal már most is foglalkozni kell a hivatott tényezőknek és az egész közvéleménynek.

A nagy kiállítások gyakorlati hasznáról ujjahban megoszlanak a vélemények. Sok szakférfiu úgy tartja, hogy az univerzális kiállítások ideje lejárt és csak az egyes szakmákba vágó speciális kiállításoknak van létjogosultságuk. Ennek a vitának az eldöntése azonban a budapesti világkiállítás eszméjének megfontolásánál nem eshetik latba. Magyarországnak és Budapest székesfővárosának szüksége van arra, hogy magát a nagy világ előtt ismeretessé tegye, és hogy a külföldnek fejlődéséről és kulturájáról képet nyújtson. A világkiállítás szükségességének

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Agenor gróf és Szilasi Tamás.

Irta: Szomahazy Istvan.

I.

Szilasi, akinek záros határidőre kellett szállítani a regényét, szomoruan ült az íróasztal mellett s miközben a szomszédos ebédlőben a szobaleány a feleségét öltöztette, a következő regényfejezetet vetette lázasan a papírra.

XXIV. fejezet.

A térfi.

A gróf a hintaszékben ült és lábát a kandallónál melengette. Odakünn hideg és nedves őszi nap borult a didergő világra, de az elegáns medvehörös dolgozószobában, amelyet ezer exotikus csecsebecse ékesített, a tűz otthonos fénye áradt szét. A gróf a hintaszékben ült és hanyagul olvasta megszokott francia hirlapját. Finom gianacalis-cigarettájának füstje bodor karikákat tört a japáni-stílusú mennyezet felé és a csendet alig zavarta meg más nesz, mint a papír diskkrét zörgése, mikor a gróf a másik oldalára fordította a francia ujságot. Az ezü-

tős óra, amelynek tetején egy rokokó vitéz állot őrt, szabályosan ketyegett. Ki tudja, meddig tartott volna ez az elálmosító csendesség, ha most hirtelen egy tiszta csengésű asszonyi hang meg nem szólal az egyik homályos szögletben.

— Tehát? kérdezte az ezüstös asszonyi hang.

Tehát?

A gróf lette az ujságot és egy ujjal füstmacskát bocsátott föl az arabeszkcs mennyezet felé.

— Mit akar a grófné ezzel a kérdéssel? mondta szenvtelenül.

— Azt hiszem, hogy a gróf tudja, miről van szó . . .

— Már megint az utazásról akar beszélni, nevetett fel a gróf gunyosan. Ugy gondolom, hogy elég érthetően fejtettem ki az álláspontomat a grófnő előtt . . . Ismétlem tehát másodszer: Nem, nem, nem . . .

A grófnő most leesett a szőnyegre és szöke fejével sirva borult a nyugodtan cigarettázó férjére.

— Agenor, értsen meg, rebegette könnyezve. — Ez a levegő fojt, a társaság terhemre van, a bálók, a mulatságok unlatnak.

A szabad tengerre a kék égholtra van szükségem, hogy csak némiképen is magamhoz térjek . . . Meg fogok halni itt . . . érzem tudom . . . bizonyos vagyok benne . . . Legyen irgalmas, Agenor . . . vigyen el eből a horzalmas légkörből . . .

A gróf új cigarettára gyújtott és az egyik lábát átvette a másikon.

— Grófné, mondta azután szárazon, — hagyjuk a fölösleges jeleneteket . . . Tudja, hogy nincs kedvemre az érzékenykedés és mit sem gyűlölök annyira, mint a hiábavaló szóbeszédet . . . Megmondtam, hogy nem viszem el a genuai tengerpartra — és ha ismer, bizonyos lehet afelől, hogy meg is tartom a szavamot . . . Ne okozunk tehát egymásnak fölösleges keserűséget.

— Agenor, susogta elhalóan, — Agenor, legyen jó . . . az Istenre kérem . . . Rabszolgája, hű kutyája leszek, ha a kéresemet teljesíti . . . Önnek mindegy . . . legfeljebb nem vadászik egy hétig . . . engem az egész életre boldoggá tesz . . . A ruhája szegélyét fogom csókolni . . . a szeméből lesem ki minden vágyát . . . csak vigyen el innen . . . vigyen el, mert megfulok . . .

és hasznosságának megítélése tehát tisztára attól függ, vajjon tudunk-e sikeres, szép hatalmas kiállítást rendezni.

Ha igen, úgy feltétlenül meg kell csinálni; ha nem, úgy szemmi szín alatt sem. Ezzel nem úgy vagyunk, mint Shakespeare-tel, akiről a jó Podmaniczky báró azt mondja, hogy Shakespearet vagy jól kell adni, vagy sehogyse, de okvetlenül kell adni. Világkiállítást nem kell okvetlenül rendezni, de ha rendezzük, feltétlenül sikerülne és nagyszerűnek kell lennie.

Budapesten és Magyarországon ez volna az első világkiállítás. Természetes, hogy igébe nagy pénzügyi áldozatokba kerülne, melyeket azonban nem kell sajnálni, még akkor sem, ha a kiállítás jövedelmeiből a kiadások nem térülnek meg. Bizonyos, hogy kellő propaganda mellett a művelt államok részvételét biztosítani lehetne és a külföldi kiállítók nagy serege jönne fővárosunkba, ami új és új gazdasági kapcsolatokat teremtené meg. Viszont az is előrelátható, hogy nálunk mindenki erejének és munkájának legjavát vinné a lába, hogy megfelelően és méltó módon mutassa be magát a nemzetek nagy versenyében, úgy, a külföldi látogatók révén mezőgazdasági és ipari termelésünk állapotáról a világ helyesebb képet nyerne. De csak megfelelő külföldi agitáció és propaganda mellett lehetne nagy idegenforgalomra számítani, amihez pedig eddig nálunk nem nagyon értek. Hiszen a múlt évi reddőverseny teljes fiaskója is főként ennek tulajdonítható. A világkiállítás kérdésének látogatásánál mindenekelőtt el kell ismerni, hogy az általános gazdasági helyzet a nagyváltakozásnak kedvez. Felismerhetetlen, hogy egy gazdasági fellendülési időszak kezdődött meg, amely régi tapasztalat szerint néhány esztendeig szokott eltartani. A világkiállítás rendezése a gazdasági tevékenységet és a vállalkozási szellemet nagyban serkenténe,

az építkezési tevékenység megelégnél, a forgalom megnövekedésére való kiállítás új üzletek alapítására buzdít és általában véve a kereskedelmi és forgalmi élet hatalmas stimulánsát bírja egy-egy nagy kiállításban. Láttuk ezt úgy az 1885. évi országos, valamint az 1896. évi millenniumi kiállítás alkalmával. Budapest nagy fellendülési korszaka éppen e két esztendő közé esik. Az általános gazdasági helyzet most is kedvez a kiállítás eszérének, mert a depressziónak végére jutottunk és minden jel arra mutat, hogy nagy gazdasági fellendülés küszöbére érkezünk. De nyancsak a múlt tanulságai arra intenek, hogy a világkiállítástól magától ne várjunk csodákat és ne reméljünk tőle, hogy egy csapással mindenki milliómossá fog lenni. A millenniumi esztendőt követő gazdasági hanyatlás egyik fő oka éppen abban rejlett, hogy a természetes fejlődés kereteit átugorva, hirtelenül, rohamlépésben akartunk máról holnapra Budapestből világvárost varázsolni. Mindenki hirtelenül megakart gazdagodni és a fantázia a millenniumi kiállítást a hirtelenül szerzendő vagyon, kiapadhatatlan forrásául festette naiv emberek elé. A fejlődés természetes tempóját akkoriban tulságosan gyorsítottuk és a reakció nem maradt el. Tulspekuláció mutatkozott minden téren: a tőzsdén, az iparban, üzlet alapításoknál és az építkezésekben. És a mikor a millenniumi esztendő e felesigázott várakozásokat ki nem elégítette, jött a kiábrándulás. Ma már hideg objektivitással megállapíthatjuk, hogy akkoriban túl nagy hű-hót csaptunk és hogy ezzel a tulspekulációval a későbbi hanyatlást magunk idéztük elő.

H I R E K.

A vasári drágaságról. Hétfőn és kedden volt az u. n. Gergely-vásár. A marhavásár

a szép idő miatt élénknek mondható. Az eladott jószág állaga azonban csak közepes volt. Drága volt minden még a kirakodóvásáron is, pedig ilyenkor bár nagy a szükséglet kevés a pénz. . . Nagy is a panasz a pénzhány s drágaság miatt mindenütt még uri társaságban is. Ebből kifolyolag tudósítónk a mai viszonyokat jellemző anekdotáról számol be. A vásár estéjén szóba került egy dísztingált társaságban a drágaság különösen a husdrágaság. Valaki megjegyezte, hogy ez tőrhetetlen s elkéseredten kérdé:

Mi lesz ha ez a drágaság tovább tart?

A nehéz problémára aztán egy fiskális a következőkben válaszolt:

Egy jámbor lengyel izraelita, a sok nyomoruság miatt egy kissé meghibbadt elmével elhatározta, hogy beszélni fog Jehovával jövő sorsát illetőleg. Szombaton tehát korán reggel elment az imaházba ahol még csak a templomszolga volt jelen. A jámbor hívő nagy bensőséggel fohászzkodott:

— Te nagy Isten! Mondd meg az ég szerelmére meddig gyötör még a nyomoruságom?

— Egy évig — felelte rejtékhől a templomszolga — Az Istennel diskuráló ember folytatta: — És aztán mi lesz? Azután megfogod szokni! Felelte az előbbi rejtélyes hang. Így vagyunk uraim a husdrágasággal és egyéb magas urakkal is fejezte be a figyelmeztető hármint panaszkodjunk — addig tart az míg megfogjuk szokni.

Sajnos az idei Gergely vásár is ezt mutatja.

Casínói közgyűlés. Folyó hó 9-én délután 4 órakor tartotta a casinó évi rendes közgyűlését. — A nagy számban összegyűlt casinói tagok diszelnökké egyhangulag Scitovszky Béla országgyűlési képviselőt választották meg.

A ki is a megválasztást elfogadván, a közgyűlést megnyitotta és vezette.

A gróf dacosan vállat vont.

— Szegény gyermek, Önnek láza van. Feküdjék le . . . a pihenés jót fog tenni az idegeinek.

— Agenoi, Agenor, hát nem tesz meg?

A gróf válasz helyett egy bécsi kuplét füttyörészett.

Az óra szabályosan ketyegett.

A szomszédban egy kanári dalolt.

— Istenem, sikoltotta most a grófné hangosan, a szívem . . .

Puha kis kezével a szívéhez kapott, szőke feje bágyadtan hanyatlott le a szőnyegre. A gróf azonban ügyesen felfogta és a pamlagra fektette. Miközben a vánkost a feje alá igazította, halkán dörmögte:

— Ismerjük az ilyesmit.

E pillanatban belépett a szobába Jácint örgróf, a hírneves oroszánvadász, aki — mint olvasóink emlékeznek — csak nem rég tért vissza Afrikából, ahol a zuávok ellen harcolt.

— Mi történik ott? kérdezte Jácint örgróf csodálkozva.

A gróf csöndesen mutatott az alétan fekvő grófnéra és így szólott a lesütött arcu oroszánvadászhoz:

— Jegyezd meg, hogy az asszonyra csak egyetlen tulajdonsággal lehet hatni: a kemény, megalkuvást nem tűrő férfiassággal. A férj szíve damaszkudi acélból legyen,

amelyet nem olvaszt meg semmiféle asszonyi köny . . . Mert a házasság csak akkor lehet igazán boldog, ha mindenkori az erős férfiakarat kerül ki diadalmasan a csatából.

Jeroma behozta a teát, a szőke grófné megmozdult és —

II.

Eddig haladt Szilasi a regényében, mikor az ebédlőből egy erős asszonyi hang kiáltott be a dolgozószobába:

— Készen vagyok!

Szilasi, füle mögött a pennával, udvariasan kitipegelt az ebédlőbe.

— Cicuskám, mondta szeliden, — még körülbelül félórára van szükségem, hogy a regényemet befejezzem. Goldschmidtől akkor négyszáz forintot fogok kapni . . . mert a kézirat átadásakor rögtön fölvehetem a honorárium második részletét . . . Amint tudod, holnapra van kitűzve az adóárverés második határnapja . . .

Szilasiné, egy molett, jóképű, barna asszony, aki a tükörből ép a kalapját tűzte föl, dacosan szegle hátra a nyakát.

→ Papperlapapp, mondta türelmetlenül, — még csak az kellene, hogy itt kalaposan várakozzam rád. Egy-kettő, hagyd az irkafirkát és vedd föl a fekete kabátodat . . .

Szilasi busan horgasztotta le a fejét.

— De édesem, rebegte bátortalanul, — tudod, hogy milyen nehezen írja bele magát

az ember a szükséges hangulatba . . . Félóra múlva nagyszerűen befejezném az egész regényt . . . még így . . . ha veled megyek . . .

Az asszony haragosan toppantott:

— Tamás, ne bosszants . . . Tamás, ne vigy a végtelenekig . . . Tamás, ne vigy a végtelenekig . . . Tamás, legyen elég a szóbeszédhől . . . Ott a kabátod a zongorán . . . amott a puha kalapod . . . a zsebkendőd.

Szilasi nagyot sóhajtott és fölvetta a fekete kabátját, a puha kalapját. Amíg az asszony a szobaleánnyal konferált, a Szilasi sógora, aki az ajtóhól az egész jelenetet végignézte, megütözve csóválta a fejét:

— Tamás, mondta később jóindulattal — a kedves nőd a saját testvérlugom és mégis azt mondom neked, Tamás, hogy pulya fickó vagy. Állj a sarkadra, emeld föl a szavadat, mert hitemre, Tamás, szégyenteljes papucs alatt görnyedsz.

Szilasi pedig begombolta a gérokkját és közelebb hajolván a sógora föléhez, ravaszul így suttogott:

— Jegyezd meg öregem, hogy az asszonyra csak egyetlen tulajdonsággal lehet hatni: a szelidséggel. A férj szíve olvasztott vajból legyen, mert a házasság csak akkor lehet boldog, ha az erős férfi türelmesen veti alá az ő akaratát a szende és erőtlén asszonynak.

Elsősorban letárgyalta a közgyűlés az ügyvezető-igazgató és a könyvtárnok jelenlétét.

Majd a választmányból kilepett 4 választmányi tag választására tértek át. A kilepettek újra megválasztottak.

Végül a könyvtárnok indítványára, a könyvtár felújítására céljából egy bizottságot küldtek ki.

Casino estély. A casino közgyűlése napjának estélyén az „Ujvilág” és a Casino termében társasvacsora volt.

A vacsorán Szécsény és környékének intelligenciájából mintegy 60-an vettek részt köztük 12 hölgy is.

A szokásos ünnepi beszédet kezében a Rákóczi-serleggel Dr. Scitovszky Béla orsz. képviselő mondotta. Magas szárnyalású, mély gondolatokban eszmékben hővelkedő beszéde nagy hatást keltett.

Tartalmát nem adjuk kivonatossan, mert lapunk olvasó közönségének legközelebb alkalma lesz annak egészében gyönyörködni.

Majd az ünnepi szónokot dr. Gutfreund Emil köszöntötte fel, a hölgyeket pedig Dr. Frank István. Végül Dr. Horpáczky Jenő, Dr. Scitovszky Béláné úrasszonyt éllette, a mely alkalmat felhasználta a társaság arra, hogy a köztisztelőben és közszeretőben álló úrhölgyet véget nem érő óvációban részesítse.

A társaság a helyi cigányzenekar kitűnő zenéje mellett igazán fesztelen vig hangulatban a reggeli órákig volt együtt.

Athelyezés. Mint értesülünk Roth Ármán kir. járáshírósági telekkönyvi átalakító az igazságügyminiszter Zsolnára helyezte át.

A kisjenői főhercegi vadtenyésztő telep. Kisjenőről írják a lapokban, hogy a főhercegi uradalom 15000 méter „Delta” drótfonatot rendelt, mellyel megvédi a híres főhercegi vadtenyésztő telepet. Ezt a „Delta” fonatot egy kiváló, régen elismert hazai cég, Kollerich Pál és fiai gyártják és szállították. A „Delta” egyetlen szegéllyel ellátott, bekerítéshez alkalmas anyag, mely kifeszítés után teljesen sima, erős, alakját nem változtatja. Azért a legkeresettebb sodronyfonat. Különösen alkalmas szőlő, gyümölcs és konyhakerék, gazdasági udvarok bekerítésére legbiztosabb védelem vadkárok ellen. Két minőségben és 6—6 féle húzalvastagságban kapható különféle szélességekben. Kimerítő ismertetéssel és mintákkal, árjegyzékkel készségesen szolgál: Kollerich Pál és fiai első magyar sodronyszövet, fonat, és szitaárúgyára Budapest, IV. Ferenc József rakpart 21.

CSARNOK.

Koldusvilág Olaszországban.

Torinóban nem régen egy öreg gonosztevő halt meg, aki úgy látszik iró tehetséggel is meg volt áldva mert jól megírt és igen érdekes emlékiratot hagyott maga után. A Stampa nevű ujság részleteket közölt az öreg hátrahagyott írásából, a mely érdekes világot vet a kiírhatatlan és rendkívül elterjedt olasz koldus és gonosztevő szövetkezetekre.

Olaszországban — írja, — a koldusok szervezete nagy és úgy lehetne mondani: mintaszerű. A koldusok között igen sok a gyermekkorban levő. Ha a mezsei munka

szünetel vagy kevesebb munkásra van szükség, akkor a koldusügynök bejárja a falvakat és kisgyermekeket bérel. A gyermeket megvizsgálják, hogy eléggé tud-e számalmat kelteni és a vizsgálat eredményéhez képest különféle osztályba sorozzák be. Egy-egy gyermekért legfőleg tizenhét fillér bért fizetnek. A gyermek szülőivel szerződést kötnek és ebben a szerződésben mindig próbaidő van kikötve, valami büntető határozatok arra az esetre, ha a fiú kötelességét nem teljesítené pontosan.

De a koldulás céljára nem csak bérelnék, de meg is vásárolnak gyermekeket. Az ár 2—10 korona közt váltakozik. Magát az emlékirat szerzőjét is így vásárolta meg hat éves korában egy öreg házaspár, amelynek azután hosszú éveken át dolgoznia kellett. A kolduláshoz szükséges fogásokon kívül első sorban a tolvajlásra tanítják meg a gyermeket, föltéve, hogy ilyenféle tehetsége van. Előbbeni munkaadóinak vendégein kell próbát tennie. Ha beválik, főlzabradul és kiküldik az utcára. Kolduláskor a gyermeknek számalmat keltő arcot kell mutatnia, vagy testi fogyatékoságot tetelnie és szivertépően kell könyörögnie és sirnia. Egészen kis gyermekeket, akik még fiatalok a tanításra, kitesznek a hidegre és éhezhetnek amikor természetesen sirásuk számalmat kelt a járókelőkben. Ha a hideg és éhezetés nem elég, akkor addig verik a gyereket míg sirva fakad.

Egy vállalkozó, a ki egész sereg gyermeket használt koldulásra, a szerencsétlenek hónaaljába hegyes vasforgácssal illesztett kis zacskót kötött, úgy hogy a gyermek, ha könyörögve kinyújtotta a karját, ittózatossá érezte és nem mesterkelt jajgatásával mindekit meghatott a tulajdonképeni koldússzolgálatra legszivesebben beteg gyermeket bérelnék, vagy vásárolnak, hogy már nyomorult külsője is figyelmet keltsen.

Ha a kis koldust tolvajjá is kiképezték, a szervezet felsőbb osztályába jut, és ettől kezdve nem használják többé koldulásra. Erejét képességét nem pazarolják többé mégis szük keresetre. Most már a koldulás csak eszközül szolgál neki, hogy a járókelők közelébe férközzék. Megtanul egész sereg szomorú történetet szüleinek nyomorúságáról, a maga nagy hajáról, és mindig azt darálja, hosszú uton át elkíséri az utcán sétálókat, keze ügyesen és észrevétlenül belenyúl a zsebébe és kihalász belőle mindent. Az olasz gonosztevő világban nagyon szivesen alkalmazzák a gyermeket kémnek és őrtállónak. Mivel a szegény ember gyermeke Olaszországban amugy is mindig az utcán tölti az idejét, feltűnés nélkül nagy területet kikémlelhet, hogy nincs-e a közelben rendőr és megbízóinak észrevétlenül hirt adhat. Egészen különös szolgálatra használta két gyermekét egy törinói öreg asszony. Ez az asszony a házasságtörés fölfedezését foglalkozott. Ha a megcsalt férj bizonyítékot akart, fölkereste az asszonyt, aki elsőben is kikutatta a szerelmes pár rejtekhelyét, azután a gyermekeit becsempészte a szobába ahol a szerelmes pár találkozott. A gyermekek elrejtőzködtek a szekrényben, elbujtak az ágy alá és a bíróság előtt hiteles vallomást tettek mindarról, a mit láttak és hallottak.

A kis koldus csemeték felnöve, ritka ügyes, elszánt és gyakorlott — gonosztevők-

ké válnak. S ez a kiapadhatatlan forrás is egyik oka, hogy miért nem lehet véget vetni az olasz bünszövetkezetek, a kamotta, maffia garázdálkodásának.

Szerkesztői üzenetek.

Elmélkedő. Önnek nincs igaza. Mert a szerelem semmitől sem pusztul ki. — De mindentől meghal. — Azért nem jó a szerelemmel tréfálni.

Kiváncsi. Probilmanzellek. — Probakissasszonyok-at jelent, kik a legújabb divatu ruhákat mutatványszámul és parancs-szóra magukra öltik. Antipátikus pedig ellenszenves-t jelent és nem pedig rossz patikust.

Kalandos. Hogy melyik csepkő-barlangot nézze meg az Aggteleki és Adalsbergi között? Hát az előbbit, mely az utóbbival méretben jóval vetekeddig. De ha van annyi pénze, nézze meg az Adalsbergit is. De aztán nézze meg „Nápoly”-t is. És csak ezután halljon meg.

NYILTTÉR.)

Nyilatkozat.

A napokban verseny társaim feljelentést adtak be elleneim a járási főszolgabírói hivatalhoz mint első fokú iparhatóságához azt állítva rólam, hogy bár vállalkozói iparigazolvánnyal nem rendelkezem, mégis építkezéseket vállalom.

Ezen hazug hír megcáfolására leközlöm a szécsényi járási főszolgabírói hivatal által kiadott iparigazolványom szövegét.

D 5. 909. szám.

Iparigazolvány.

Kiss Nándor szécsényi lakos kéltlen bejelentette, hogy Szécsény község területén az építés vállalkozó ipart szándékozik üzni.

Miután az 1884. XVII. t.-cz. által előirt kellekkel igazolta azt, hogy ezen ipar üzésére jogosult Kiss Nándor urat D 5. 909. szám alatt bejegyeztük iparlajstromunkba és részére ezen iparigazolványt kiadtuk.

Kelt Szécsény, 1909. március hó 6-án.

Baross s. k. járási főszolgabíró.

Ehhez azt hiszem nem kell bővebb magyarázat, a t. nagy közönség láthatja, mi csoda „önzetlen érdekek” vezetnek verseny társaimat.

Szécsény, 1911. március 9.

KISS NÁNDOR
építési vállalkozó.

*) E rovatban közölték nem vállal felelősséget a Szerk.

Egy teljes rőfös-üzleti
berendezés
és egy író-asztal eladó.

Bővebbet: SCHÖCK FERENC Szécsény.

Szécsényben a Gözmalom-utcában

egy ház eladó!

Bővebbet: VAMOS EDE tanítónál.

999—910. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1910. évi 10653. számú végzése következtében dr. Seidner Mór ügyvéd által képviselt Glaser Bertalan javára 412 kor, 64 fill. s jár. erejéig 1910. évi dec. hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felúlfoglalt és 820 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 1 tehén, 1 hintó, 1 rosta, 1 bricska és 1 teher kocsii nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróóság 1910-ik évi V. 581/2 számú végzése folytán 412 kor, 64 fill. tőkekövetelés ennek 1910-ik évi szept. hó 10. napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 97 kor, 75 fill.-ben biróilag már megállapított és 4 kor, 60 f. 2 árverés kifizési-díj költség erejéig Rimóczon leendő megtartására 1911. évi március hó 17-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felúlfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911. évi febr. hó 20-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

121—1911. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bir. vhljtó az 1881. LX. 102 §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a bpesti kir. keresk. és váltó törvényszéknek 1911. évi 9279. számú végzése következtében dr. Kertész Arnold ügyvéd által képviselt Weisz és Márkus cég javára 400 kor, 75 fill. s jár. erejéig 1911. évi jan. hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felúlfoglalt és 2150 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 15 pár botos, 1 varrógép, női és gyermekcipők és 1 méter m. talpbőr nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróóság 1911-ik évi V. 59/2 számú végzése folytán 400 kor, 75 fill. tőkekövetelés ennek 1910. évi okt. hó 31. napjától járó 6% kamatai 1/2% váltódíj és eddig összesen 79 K. 20 fillérben biróilag már megállapított és 3 K. 20 fill. árverés kifizési díj költségek erejéig Szécsényben leendő megtartására 1911. évi márc. hó 18-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingók az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felúlfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911. évi febr. hó 22-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

40/1911 sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szegszárdi kir. járásbíróóság 1910. évi Sp. 461. számú végzése következtében dr. Kertész Arnold ügyvéd által képviselt dr. Martin József javára 76 k. 72 fill. s jár. erejéig 1911. évi jan. hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felúlfoglalt és 1823 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok és italok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróóság 1910-ik évi V. 521/2 számú végzése folytán 76 kor, 72 fill. tőkekövetelés ennek 1911. évi febr. hó 14. napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 33 kor, 28 fillérben hátr. biróilag már megállapított és 4 kor, 40 fill. árverés kifizési díj költségek erejéig Szécsényben leendő megtartására 1911. évi márc. hó 16-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felúlfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911. évi febr. hó 18-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése — M. kir. dohány- és szivarárudaja

Szécsényben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben.

Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Egy jóházból való ügyes fiú könyvnyomdamban tanulóul felvétetik.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közö seget, hogy
Szécsényben, az Otsenás-féle házban (Rákóczi-ut 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktárom tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépet és bármily rendszerű varrógépet, melyeket **ugy kszpénzért, mint kényelmes reszletre is** belehet szerezni

Becsés partfogásért eszedezik mely tisztelel

Glausiusz Béla, gazdasági- és varrógépkereskedő **Szécsényben.**